

ענין האבלות על ירושלים

(אותיות דליבא, מאמר קפא - מאדמו"ר הרב"ש)

כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה
בשמחתה.

(תענית ל, ב)

הכלל הוא: אם יש חסרון, אם חסר לאדם משהו - שייך לומר מילוי, ששיג הדבר שחסר לו. וכן יש כלל: אין תירוץ בלא קושיה. על כן אומרים לנו חז"ל: מי שרוצה לראות בשמחת ירושלים - צריך תחלה להיות מתאבל עליה.

אלא שצריכים להבין מהו ענין "מתאבל על ירושלים".

לפי המבואר בספרים הק': חורבן ירושלים או חורבן בית המקדש, הכוונה היא לכך שאין גילוי אלהות בתחתונים. זאת אומרת, בזמן שאדם עושה חשבון לעצמו לגבי מה שקיבל מהחינוך בתורה הקדושה, והוא מתחיל להסתכל בתורה ורואה סיפורים, הלכות וכו', והוא שואל את עצמו מה קדושה יש בזה?! חינוך אותו אשר מי ששומר הלכה נקרא קדוש, והנה הוא מקיים את המצוות ואין הוא מרגיש בעצמו שום קדושה ואינו חש בהבדל בין קודם שנתן צדקה או לאחר שנתן.

אלא, חז"ל אמרו אשר כל התורה כולה היא שמותיו של הקב"ה, ואין הכוונה לענין של גימטריות וכו', כי ענין "שם" מורה על השגה. לדוגמא: כאשר אדם משיג שהקב"ה מתגלה אליו במידת חסד - נבחנת השגה זו למידת החסד. וכן שאר שמות, כמו "מכלכל חיים" "רופא חולים" וכו' מתבארים על יסורים גשמיים שהקב"ה מתגלה אלינו ומרפא מכאובינו. א"כ ישועת ה' שבאה וממלאת חסרון, נבחנת לגילוי שעליו אפשר לקרוא שם.

ענין גילוי אלקות, פירושו שכביכול עצמו מתגלה. ומכוח זה אנו יכולים ליחס גם עניינים גשמיים לבורא, מבחי' מה שהוא זה אשר נתן לנו אותם. א"כ במצב של גילוי אלקות - האדם משיג מיהו הנותן. ובזה נבין שכאשר שורה ההסתרה והאדם אינו משיג את הגילוי והקדושה מאבדת אצלו את הטעם - זה נקרא חורבן ירושלים.

אם הוא מרגיש שחסר לו ענין ירושלים, שיש לו קושיות על זה, מדוע ה' אינו מתגלה לכל אחד ואחד, והוא מתאבל על כך - הוא מתאבל על מה שאפשר להשיג על ידי ירושלים ומדוע עדיין לא השיג, עד שבאבלו זה הוא מסוגל להגיע לדכדוכה של נפש - על זה אמרו: **"כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה"**, כי ממצב זה אפשר לבנות את ירושלים.

הקלטה של הניגון 'תרחם ציון' מפי אדמו"ר הרב"ש זצ"ל: <https://www.nigun.org/song-terachem>